

Jak odstranit byrokracii v Pentagonu, aby se urychlilo pořizování a inovace v oblasti obrany

Ni nationalinterest.org/feature/how-cut-pentagon-red-tape-accelerate-defense-procurement-and-innovation-206431

27. dubna 2023

Stále více se diskutuje o tom, že programy nákupu ministerstva obrany (DoD) nejsou dostatečně rychlé, aby čelily vznikajícím hrozbám ze strany podobných konkurentů, jako je Čína. Časová osa pro rozvoj nových obranných schopností je zdlouhavá, což brání schopnosti národa kompenzovat rychle a efektivně rostoucí schopnosti potenciálních protivníků. Kritici tvrdí, že ministerstvo dostatečně neurychluje vývoj technologií, které mění hru, a nevyužívá efektivně komerční technologie. Jako řešení těchto problémů požadovali komplexní reformu zadávání veřejných zakázek

•

Upřímně řečeno, Pentagon často prokázal, že je více než schopen rychle a efektivně využít stávající orgány pro zadávání veřejných zakázek, když naléhavost vyžaduje rychlou akci. Například v roce 2008, v reakci na potřeby válečných stíhačů v Afghánistánu a Iráku v oblasti lepších zpravodajských, sledovacích a průzkumných schopností, letectvo úspěšně vyvinulo a nasadilo letoun MC-12 Liberty za méně než osm měsíců po schválení financování Kongresem. Podobně, za účelem ochrany vojáků a námořní pěchoty před improvizovanými výbušnými zařízeními, ministerstvo obrany rychle pořídilo nové obrněné vozidlo., Mine Resistant Ambush Protect (MRAP). Rozhodnutí o koupi a následné samotné zahájení

výroby trvalo necelý rok. Nedávno použilo letectvo svůj úřad pro rychlé schopnosti k vývoji nového bombardéru B-21 Raider včas a v rámci rozpočtu (zatím!).

Výzvou, která zůstává, je podpora ještě většího kolektivního úsilí o urychlení vývoje zbraní. Jak může národ lépe urychlit proces akvizic DoD? Co se lze naučit ze zkušeností soukromého sektoru, jak pomoci? Jak by ministerstvo obrany mohlo přizpůsobit úspěšný experiment zpravodajské komunity, zřízení In-Q-Tel, pro vojenské zakázky? Co lze udělat pro využití soukromých kapitálových trhů, které pomohou financovat a urychlit stavební programy Pentagonu, jako je renovace loděnic našeho námořnictva?

Když je averze k riziku negativní

Výzvu zlepšení procesu zadávání veřejných zakázek komplikuje přirozená tendence k averzi k riziku v jakékoli velké vládní organizaci, jako je ministerstvo obrany, řízené složitou regulační strukturou. Inovace s sebou nese riziko. Dá se předpokládat, že bezpečnější přístup je řídit se pečlivým systémem zadávání zakázek, který byl postupně vyvíjen tisíci nařízeními Pentagonu v průběhu desetiletí. Rychlý pohyb může znamenat méně kontrol, a tudíž s sebou nese větší riziko selhání. Pouze v případě, že je potřeba rychlosti naléhavá a jasně ji požaduje nejvyšší vedení, jako tomu bylo v případě MRAP nebo Operation Warp Speed, se byrokracie obrací k rychlejším technikám zadávání veřejných zakázek, které jsou k dispozici v sadě právních nástrojů. Stejně jako nikdo nikdy nebyl vyhozen z ministerstva obrany za nákup počítačů IBM v 60. letech Nikdo v budově dnes není vyhozen za pečlivý a bezpečný přístup k zadávání zakázek podle směrnice rozmanitého regulačního systému.

Dalším aspektem výzvy vyžadující zvažování je autorita Kongresu. Zákony a pravidla o zadávání veřejných zakázek řeší pouze to, „jak“ probíhá proces zadávání zakázek na vývoj a nákup zbrojního systému. Neřeší otázku autorizace – tj. „co“ Kongres zmocnil

Pentagon dělat na konkrétním zbraňovém systému nebo programu, včetně výdajů na finanční prostředky. Letectvo vyvinulo a nasadilo letoun MC-12 až po obdržení povolení Kongresu. Vývoj letadla byl výslovně schválen a financován Kongresem, stejně jako satelitní konstelace Agentury pro rozvoj vesmíru . Dokud nebude financování nejprve schváleno Kongresem, ministerstvo obrany nemůže zákonně zahájit proces zadávání zakázek na vývoj jakéhokoli nového systému.

Tento přístup podrobného souhlasu Kongresu bývá poněkud výraznější u ministerstva obrany než u jiných vládních subjektů. Většina federálních agentur se řídí široce formulovanými oprávněními , která jim dávají prostor pro inovativní nákupy a v mnoha případech i schopnost garantovat úvěr. Na druhou stranu ministerstvo obrany bývá řízeno podrobnějším, každoročním procesem zákona o národní obraně (NDAA) , který přesně vymezuje, co může a co nemůže vyvíjet a nakupovat v konkrétních časových obdobích. Konečným výsledkem je nepříjemný systém ročního financování složitých, dlouhodobých programů a institucionalizovaná kulturní neochota Pentagonu postupovat inovativně, pokud to Kongres výslovně nepovolí.

Alternativní přístup?

Dobrym příkladem problému je přístup ministerstva obrany k experimentování s rizikovým kapitálem ve srovnání s jinými agenturami. CIA ve spolupráci s dalšími členy zpravodajské komunity vytvořila před téměř čtvrt stoletím vlastní fond rizikového kapitálu In-Q-Tel. NASA následovala o několik let později vytvořením Mercury Fund . V obou případech se CIA a NASA při vytváření těchto programů spoléhaly na svou obecnou zákonnou pravomoc.

V roce 2002 Kongres vytvořil Army Venture Capital Corporation , aby investovala do startupů souvisejících s energetickou technologií, ale její finanční robustnost byla dosud z velké části omezena na původní přidělení. Nedávno, v prosinci 2022, ministr obrany Austin

založil Úřad pro strategický kapitál, jehož posláním bude zahrnovat partnerství Pentagonu s veřejnými a soukromými kapitálovými trhy. V tuto chvíli však zůstává jeho schopnost získat kapitálové financování na trzích otevřenou otázkou, protože nadále čeká na konkrétní povolení Kongresu provozovat a garantovat úvěry, stejně jako na prostředky, které lze použít na podporu financování programu, podnikových investic a rezerv proti půjčkám nebo zárukám. Jazyk obsažený ve zprávě Senátu pro NDAA 2023 obsahoval formulaci, která by toho hodně udělala, ale nebyla začleněna do závěrečné zprávy Kongresové konference k návrhu zákona.

Změna a inovace jsou těžké. S rostoucími strategickými výzvami v Pacifiku a po celém světě musí Pentagon a Hill pokračovat ve spolupráci, aby našly další způsoby, jak urychlit proces akvizice. Pentagon by měl pokračovat, kdykoli to bude možné, v používání alternativních přístupů, které poskytují stávající předpisy pro zadávání zakázek, aby urychlil vývoj strategických zbraní. Regulační úspěch takových iniciativ, jako je Operace Warp Speed, MRAP nebo letadla MC-12W, může sloužit častěji jako přístup k urychlení jiných programů. Současně by Kongres mohl zvážit poskytnutí širšího zmocňovacího jazyka pro Pentagon pro konkrétní programy v rámci každoročního NDAA a procesu přidělování prostředků, jak to již dlouho dělá Capitol Hill s jinými agenturami. Například Kongres, pokud bude chtít,

Základem je skutečnost, že jsou k dispozici praktické přístupy a řešení, a to jak prostřednictvím regulačních, tak legislativních procesů. Je možné snížit více byrokracie, což umožní rychlejší výrobu zbraňových systémů, aby bylo možné čelit rostoucím výzvám v multipolárním světě.

Chuck Blanchard, bývalý generální právní zástupce armády a letectva, je partnerem společnosti Arnold & Porter, který se specializuje na právo státních zakázek.

Ramon Marks, bývalý partner Arnold & Porter, je místopředsedou obchodního vedení pro národní bezpečnost (BENS).

Názory vyjádřené v tomto článku jsou výhradně jejich vlastní.

Obrázek: Shutterstock.